

A MAGYAR CSERKÉSZ

A MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG HIVATALOS LAPJA

Előfizetés: Egy évre 50 K.
Félévre 25 K. Negyedévre 13 K.
Egyes szám 3 K. Kettős szám 5 K.

Felelős szerkesztő:
dr. HERMANN GYÖZŐ

Szerkesztőség és kiadóhivata:
Budapest, I., Maros-utca 17. III. 2.
Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Följegyzés 1920. október 6-ról.

(Cserkészek számára.)

Az egyszerű, fehérfalú teremben együtt volt a tanári kar és a diáksereg. Elröpentek már a Himnusz imádságos hangjai, elhangzott az októberi gyászos nap jelentőségét szárnyaló szavakkal méltató ünnepi beszéd is, amikor a költő szavai csendültek fel a szavaló ajakán.

„Panaszkodnak a szelek“ — írta Freissberger Béla.

Néma csend. A sok-sok igazi magyar tanár és diákszív elszorultán hallgatja a magyar Kelet, a magyar Nyugat-, a magyar Dél kinjait, keserveit, küzködéseit, hívó, reménylő szavait, amelyeket a költő képzelete az orkánná egyesült szelek szárnyán juttat el hozzánk.

És a nagy beszédes csendben keserű sóhajtás, majd hangos, nehéz sirás hangzik fel.

„Kié volt ez elfojtott sóhajtás“ — kérdezem a költővel? Megmondom, cserkészfiúk, figyeljetek!

Egy kis másodikosé. Nézzétek csak, hogy ömlik a magyar könny nyílt szeméből. Fölemelt fővel áll, nem szégyenli könnyeit. Ez a kis szív megérezte azt,

hogy a nagy magyar bánat enyhítésére e mai napon minden magyarnak kell hoznia valami áldozatot. Ő a könnyeit hozta.

Kis másodikos fiam, jer, hadd öleljelek magyar szívemre. Te vagy e mai napon az októberi vértanuk legkedvesebb fia, A te szívből fakadó igazi könnyeid, a te keserű sóhajod, amely a magyar bánatot, a magyar szenvedést, a magyar küzködést, megértő lelkedet árulja el, sokkal több tanulságot adott nekünk, sokkal több lelkesedést öntött belénk, mint a nagy ünnepély. Jer velem kis fiam, a cserkészek közé, hozd könnyeidet is magaddal!

Ime ő itt van köztetek — cserkészfiúk — a kis másodikos, a nem cserkész . . . De nem jól mondom, mert ő igenis cserkész, papiroson még nem, de a szívében, a lelkében, a vérében az.

Itt a példa, tanuljatok belőle! Jaj annak közületek, aki cserkész létére nem tud olyan igazi magyar lenni, mint e kis másodikos, aki még nem is cserkész!

FÖLDI BÉLA
cserkészcsapatparancsnok.

Tanuljunk Széchenyi Istvántól!

(A bencés főgimn. és cserkészeinek czenki kirándulásán a Széchenyi szobornál elmondott beszéd.
Mondta: Horváth Detre.)

„Szent a föld itt, szent minden kis porszemel“ Ezt sugja nekünk a mai nap, a czenki szellő fuvalma és a hársfasor leveleinek zizegése, ezt a kripta bensőséges ihlete és Széchenyink bronzba öntött alakja.

Előkészületül a holnapi cserkészzavató ünnepélyre kijöttünk e szent helyre, hogy itt ma az ősök magas szárnyalású lélekétől megérintve, holnap mint tettekre kész magyar leventék vegyetek részt az ország ifjúságát egykor nagy nemzetévé kovácsoló cserkészet szép ünnepén.

A közelmúlt időben haza- és léleknélküli demagógok megszenstelenítették a szobrot, midőn kőtalpatán állva süppedékes talajra épített fellegvárakról beszéltek, azt vallva, hogy az u. n. szabadság hirdetésével és tökéletes megvalósulásával ők rakják le a boldogulás igazi alapjait. Amde amint — a vihar pusztító fergetegéhez hasonlóan — váratlanul jöttek, ép úgy hirtelen el is tűntek, pusztulást, csalódást hagyván sokak lelkében.

Es most e kiábrándulás után újra annak az okkal-móddal valószínű szabadságnak követelményét kell vallania minden józan gondolkozású magyarnak, melyet 100 évvel ezelőtt Széchenyi hirdetett a gyors cselekvést sürgető Kossuth Lajossal szemben; manapság újból szájról-szájra kél a jóvendőlés: „Magyarország nem volt — hanem lesz.“ Vajjon mi másra alapította Széchenyi ezt az állítását, ha nem a kitartó munka hatalmára? ! Egyedül ez biztosítja a fellendülést, virágzást és boldogulást.

Mi tehát eljöttünk Széchenyi poraihoz, hogy ihletet merítsünk az építőmunkánkhoz. Ott voltunk porainál, most itt állunk

ércszobra előtt, hogy szívünkbe vessük mozdulatlanságának néma jeleit, mert minket a szobor is tanít. Az annyi munkától kifáradt jobb kéz felemelve, állandóan buzdít minden magyart a kitartó munkásságra, balja a kardhoz nyúl, azon örök elhatározásunk kifejezésére, hogy készek vagyunk fegyvert fogni, ha bárki is zavarná békés munkánkat. Sokatmondó tekintete a messzi távolba néz, mintha aggódna nemzetének sorsa felett . . .

Ennek a tekintetnek látása adja ajkunkra e kérdést: sir-e, avagy örül Széchenyinek lelke rajtunk és ünneplésünkön? Ha vannak köztetek, Kedves Ifjak, akik hőtlen hazaárulók lesznek, akik nem ismerik el Szent István országának területi épségét, akik a nemzet hadsejregének szétzüllesztését írásukkal, szavukkal vagy tetteikkel előmozdítják, akiknek gerinctelen vallásossága, hitetlensége vagy hittagadása ezredéves keresztény múltunkra gyalázatot hoz, akik tétlenségükkel és munkakerülésükkel az idegen faj térfoglalását továbbra is lehetővé teszik, akkor sir Széchenyi lelke, akkor e szent helyhez való közeledések a „fájdalom éles töviseit“ jelenti Széchenyink porladozó szívének. De ha ezeréves hazánk visszaszerzését szíveteken viselitek és ha készek vagytok véretek is feláldozni érte, ha a keresztény hit igazságai lesznek éltetek irányító eszméi, ha idegeitek teljes felémésződéséig jellemes és dlozatkés munkával akarjátok édes hazátokat szolgálni, akkor a körülöttünk lengő Széchenyi lelke fellángol az örömtől, akkor a ti halk ígéretetek megnyugtatja a síron túl is tépelődő lelkét. Mert bizony saját jóslása szerint ott sem lesz nyugta, ott is

mardossák lelkét a gyötrő kínok, ha nemzete ezután is csak hangoztatja a munkát, de a tettek koráról még mindig nem akar tudni. Ezért mondta a Stadium-hoz írt bevezetésében: „Szándékom semmi egyéb, mint lelkemből kivenni a fájdalom szurós tövisseit, melyeket honom szőnő állapota döfe oda,“ — melyeknek sebtét még siromon túl is érzem.

Megrázó szavak ezek, azért vessük jól szívünkbe, hogy e nagy magyar — legalább ezután — kínok és gyötrelemek nélkül pihenhessen. E megszentelt hámvak közelében tegyünk fogadalmat nagy ellenfelének Kossuthnak szavaival: „Még-

kezdett alkotó munkád folytatásához a százezrek között találhatsz erősebb napszámot, de hűvebbet mint mi, egyet sem!“ Mi is igénytelen, „homokhordó napszámokként“ akarunk munkálkodni az alattad újjáalkotott édes hazánk jöletén, mi nemcsak ajkunkon hordjuk, hanem szívünkbe írjuk és tettekbe öntjük jóslásodat: *Magyarország lesz!*

Nyugodj tehát, nemzetünk gyötrődő halottja; pihenj békével! Az új nemzedék leveti ősei átkát és megkezdi végre fáradhatatlan munkásságát, hogy minél előbb megülhessük régi dicsőségünk fel-támadását!

Nemzetközi cserkésztestvériség.

A londoni nemzetközi cserkész-konferencia.

Midőn a konferenciát megnyitották fel-felolvasták a meghívott nemzetek névsorát, ezek közt Magyarországot és Ausztriát is, majd az angolok sajnálatukat fejezték ki, hogy e két utóbbi megbízottai nem tudtak eljönni. Dr. von Bonstetten, a Svájci Szövetség elnöke kijelentette, hogy Magyarországot és Ausztriát előbb kellett volna meghívni s anyagilag is lehetővé kellett volna tenni képviselőik megjelenését. A semlegesek és Amerika csatlakoztak e nézethez.

Ezután a cserkészmozgalmak nemzetközi összeköttetéseit elősegítő szervezet kérdése került szóba, melyre vonatkozólag úgy Svájc, mint a magyar külügyi megbízott részéről konkrét indítványt terjesztettek a konferencia elé. Elhatározták, hogy Nemzetközi Cserkész Irodát állítsanak fel. Ennek székhelyéül a semlegesek a Magyarországgal s Ausztriával

való megállapodás alapján Genfét ajánlották, Franciaország azonban azt állította, hogy ez az iroda Londonban tulajdonképpen már meg is van. Így azután arra való tekintettel, hogy az Angol Cserkész Szövetségnek van a legkiterjedtebb külföldi összeköttetése s a mai körülmények közt az tudja a Nemzetközi Irodát megszervezni a legkönnyebben, megállapodtak abban, hogy a N. Cs. I. székhelye egyelőre London legyen. Ezen összekötő iroda tagjai közé Magyarország és Ausztria azonnal felvételtek, Németországot illetőleg pedig Hollandiát és Svájcot kérték fel, hogy az ottani mozgalmak megbízhatóságáról tájékozódjanak.

Ezután Amerika, Hollandia, Spanyolország és Svájc ajánlották a legközelebbi Jamboréé megrendezésére, végül is tekintettel arra, hogy a kis államok nem képesek a Jamboréet kellő arányokban megrendezni, a semlegesek szavazata ellenére abban állapodtak meg, hogy a

legközelebbi Jamboreet 1922-ben Párisban tartják meg.

Dr. von Bonstetten indítványozta, hogy jövő nyáron Svájcban tartsanak nemzetközi táborozást; a Skandináv Szövetségek állásfoglalására azonban azt határozták el, hogy ez a nemzetközi táborozás 1921 nyarán Hollandiában fog megtartatni.

GABONA ISTVÁN
külgügyi megbízott.

Hogyan választották meg Baden-Powellt az egész világ főcserkészévé?

Baden Powellnek, a mozgalom alapítójának az egész világ főcserkészévé proklamálása — melyről már hírt adtunk — a következőképen ment végbe:

Aug. 7-én a Jamboree utolsó napján este 7 óra után a rendes előadás befejeztével mind a 26 résztvevő nemzet cserkészcsapatai felvonultak az Olympia stadionban, azután a képviselt nemzetek főcserkészei középen csoportosulva az egész világ főcserkészévé (Chief Scout of all the World) kiáltották ki Baden-Powellt. Erre a cserkészcsapatok a versenytér közepén emelkedő emelvény körül körben helyezkedtek el, a nemzetek zászlótartói pedig meghajtották lobogóikat, majd az emelvényhez vezető út két oldalán sorfalat képezve állottak fel, úgy hogy Baden-Powell a meghajtott lobogók ívei alatt vonult fel az emelvényre. Ott fenn tisztelegve fordult körbe, azután az ünnepélyes csendben messzehallható hangon a következőket mondotta.

„Cserkésztestvéreim!

Ünnepélyes választást kérek tőletek. Külömbiségek vannak a világ népei között gondolkozásban és érzésben éppen úgy,

mint nyelvben és szokásban. A háború megtanított bennünket arra, hogyha csak egy nemzet is törekedik magán érdekei miatt becsapni másokat; annak véres következménye támad.

E Jamboree viszont arra tanított meg bennünket, hogy a kölcsönös jóakarát és egy közös eszmének, közös ideálnak elfogadása együttérzést és egyetértést fejleszt. Ha ti is azt akarjátok, határozzuk el, hogy mi a nemzetközi cserkésztestvériség szelleme által olyan barátságot törekszünk majd kifejleszteni úgy magunk, mint cserkészeink között, hogy béke és jóakarát uralkodhassék ezentúl az emberek között! Cserkésztestvéreim válaszoljatok nekem. Akartok-e csatlakozni ehhez a törekvéshez?

— Igen! Akarunk! — menydörgött rá a válasz.

— Sok szerencsét a ti munkátokhoz! Isten veletek! — mondta Baden-Powell és leszállt az emelvényről.

Ódalenn megállott, tisztelgett, a nemzetek lobogóit meghajtották s abban a pillanatban egy óriási babérkoszoru síklőtt fel siri csend közepette a nagy zászlórudra, megemlékezéstül mindazokra a cserkészekre, akik bármely nemzet iránti kötelességeik teljesítése közben estek el a háborúban. Ekkor az angol fiúk hirtelen összefűzték a karjaikat . . . a mellettük álló maláji cserkészek folytatták a láncot . . . amely villámgyorsasággal terjedt tova a többi nemzetek összes cserkészeire, sőt a közönségre is s egy perc múlva 26 nemzet ifjúsága állott ott meghatottan a testvéri ölelkezés egyetlen láncába fűzve a nemzetközi cserkésztestvériség szimbolizálásaként

Ami ezután következett, az műsoron kívüli volt. Midőn Baden-Powell visszatért a királyi páholyba, óriási éljenzésben törték ki, mely továbbhullámozva minden másodpercben megpihent, majd összefolyó

mennydörgéssé vált. Sapkákat, kalapokat dobáltak a levegőbe.

Baden Powell a páholyból elgondolkozva nézett végig az ifjak ujjongó tengerén, eltűnt a páholyban s egy perc múlva lenn a tömeg közt jelent meg a fiúk vállain, kik érte mentek s mintegy paizsra emelten diadalmenetben hordozták körül.

Azután végleg visszatért páholyába. Az éljenzés nem akart megszűnni s menydörögve töltötte be a stadiónt.

Majd harsogva szólalt meg egy kürt s lassan lecsillapította a diadalmas éljenzést. A világ főcserkészét megválasztották.

A nemzetközi cserkésztestvériség diadalünnepe, a londoni Jamboree véget ért.

G—a In.—

CSERKÉSZMŰHELY.

10 erdei fa . . .

(Folytatás.)

4. *Acer campestre* L. Mezei juhar, fodorjávör. Igen gyakran csak cserje. Levele csak 3—7 cm. hosszú, többnyire 5

júak, szíves vállúak. Karéjaik erősen, öblösen fogasak, fogaik kihegyezettek. Levele élénk zöld színű. Terméskocsánya hosszú, makkocskája lapos, szárnyai erősen széjjelállók. Gyermeknek papaszemet utánóznak vele. Hegyvidékeink fája, ültetik sétaté-

karéju. Termése hártvás makk. Terem erdőszélen. Fája értékes. Gellérthegy, Kamaraerdő stb.

5. *Acer platanoides* L. Jókori juhar, plátán jávör. Levelei 3-7, rendszeren 5 karé-

rekre. A Kelenhegyi úton árnyas fasort alkot. Fája értékes.

6. *Platanus orientalis* L. Boglárfa. Te-
kintélyes fa, váltakozó, tenyeresen, karé-
lyos pálhás levelekkel, amelyek mélyen

bevagdaltak. Összetett termése gömbalakú. Kérge nagy pikkelyekkel hámlík le. A keleti Boglárfa sétányok, kertek ültetett fája. Ritkábban elterjedt faj a nyugati Boglárfa. A keleti boglárfa hazája a Földközi tenger vidéke. Gyönyörű példányok díszlenek a Szent-Margit szigeten.

7. *Celtis australis*. Ostorfa. A szilvafélék alcsaládjába tartozó tojásdad levelű, a szárazságot nagyon tűrő fa. Csonthéjas, gömbölyű, bogyógyümölcsse van. Hazája Ázsia, a Földközi tenger vidéke, Amerika. Sétaterekre jellemző fa. Az Andrassy uton fasort alkot.

(Folytatjuk.)

HIREINK.

A „Bocskay” csapat nyári táboráról.

Az egész esztendei cserkészmunkának legszigorúbb próbája, de egyuttal jutalma is a nyári táborozás. Ott látszik meg igazán, hogy kinek a lelkébe vésődött be a cserkészszellem és kinek a szívében él a három legszebb cserkészerény: az engedelmesség, a tesvériség és a munkaszeretet. Ez a pár hetes testvéri együttélés sokkal nagyobb hatással van a cserkészlelkekre, mint az egész esztendőben tartott összejövetelek, úgy hogy a nyári táborozást méltán tekinthetjük a cserkészélet koronájának.

A „Bocskay” csapat ötven tagja a nyáron Balatonszemesen ütötte fel táborát, ahol három kellemes hetet töltöttünk. A csapat eredetileg Hollandiába készült, de, mivel a felmerült nehézségek miatt az utazás elmaradt, magyarországi táborra gondoltunk. Az anyagi nehézségek csaknem lehetetlenné tették a táborozás tervét, de a csapat parancsnokának Dr. Girsik Géza tanár úrnak fáradságot nem ismerő munkája végre minden akadályt legyőzött. Július 19-én indulunk útnak. A szépen feldiszipált és fellobogózt vasúti kocsiból az „Isten áldd meg a magyart” hangjai szálltak a magasba, midőn a déli vasút pályaudvarát elhagytuk és azután is szakadatlanul hangzott a nóta egész Szemesig. Ott aztán kellemes meglepetés várt ránk. Alig egy pár lépésnyire az állomástól, közvetlenül a Balaton partján állott a régi jó időkben használt hajóállomás épülete, amely most a mi ta-

nyánkká vált. Három szobáját és szép verandáját rögtön berendeztük és (egy kis szögeléssel) legfontosabb bútoraink: a ruhaszekrények már megis voltak. Szalmából csakhamar pompás ágyakat rögtönöztünk és mindjárt az első éjszaka egy aludtunk mindnyájan, mint a tej.

A csapat három rajba volt beosztva, minden rajban két óra. Naponta egy raj szolgálatot teljesített, mely főképpen a házkörüli és a közmunkák olvégzéséből állott. Parancsnokunk fellegében, Dr. Girsik Gézáé Önagyságában mindnyájan második édesanyánkra találtunk, aki mint a konyha vezetője nagy fáradságok árán is szeretettel gondoskodott rólunk.

A napot a legkellemesebben töltöttük mindig. Reggel hét órakor a kürtösök ébresztő fúvására egyszerre talpon volt az egész tábor. A Mindenhatóhoz küldött fohászokkal az ő szent nevében kezdtük meg a napot. Reggeli után a szolgálatot teljesítő csapat rögtön munkához látott, míg a többiek délelőttönként vásárlásokkal egybekötött kirándulásokat rendeztek a környéken lévő falvakba. A szomszédos uradalmaknál talált vendégszeretet, de főképpen gróf Hunyady József és Hanuy Aladár földbirtokos urak jósága, lehetővé tette, hogy az ott töltött három héten át a legnagyobb jólétnél örvehdhettünk és így az örökös sportolás ellenére 3—5 kg.-ot mindnyájan híztunk. Táborozásunk alatt kedves vendégek tiszteltek meg bennünket látogatásukkal. Egy szép délután megtekintette táborunkat családjával Hunyady gróf ur is, aki a legmesszebbmenő jóindulattal támogatott és a cserkészmozgalom nemes céljainak további felkarolásáról biztosított bennünket. A II. ker. helyi bizottság elnöke dr. Török István min. tanácsos ur és a Cserkészszövetség ügyvezető elnöke lekcsei Sulyok János szakfelügyelő ur egy napot töltöttek velünk a táborban és mindketten elismeréssel adóztak az ott uralkodó rendért és fegyelemért, de legfőképpen szeretett parancsnok uraink önfeláldozó fáradozásaiért, mellyel elérték azt, hogy a táborozás nemcsak testünknek, de lelkünknek is igaz javára szolgált. A keszthelyi táborban levő „Fehér sas” csapat parancsnoka, Ispánovics Sándor igazgató ur is megtisztelt bennünket látogatásával, hogy cserkésztestvéreink üdvösletét hozza el számunkra.

A kommun bukásának évfordulóján a szemesi fürdőgyesület által rendezett imponáns ünnepélyen is akadt dolga csapatunknak, amelynyiben díszcepat vonult ki a rendezésre.

A délutánokat fürdéssel, csónakázással és játszással töltöttük el. Jó óreg csónakunk a „Bocskay” mindennap szolgálatot teljesített — véle nem versenyezhetett egyik raj sem. — mert

hora reggeltől késő estig mindig akadt dolga. Sportéletünknek fénypontja a Szemesen nyaraló színművészekkel vívott futball-mérkőzés volt. Nemcsak magunknak, de a szemesi nyaralóknak is mulatságos délutánt szereztünk ezáltal, mert igazán nem sokan dicsékedhetnek el azzal, hogy Dr. Székelyhídy, Píliszky Zsigmond, Píliszky Géza és Ihsász Aladár művész urakat futballozni lássa. Kivülük egy a BSC. első csapatában játszó művész ur is játszott ellenünk Sikerült is nekik a győzelmet 2:0 arányban kicsikarni.

Igy teltek el a délutánok, kellemesen és gyorsan. Vacsora után rendszeren kiültünk a mólóra, ahol se vége, se hossza nem volt a nótázásnak; kuruc kesergők, régi magyar dalok, no meg a „házi gyástmányok“ tucattjainak hangjai szálltak tova a Balaton hullámai felett. Lassanként be-sötétedett, akkor aztán felcsendültek még a Him-nusz hangjai, majd az is elhalt és csend borult a táborra.

Igy múltak a napok s így múlt el a nyár is. Vége a szórakozásnak. elérkezett a munka ideje. S most mindannyian ujult erővel, friss akaratlall látunk köteleességünk teljesítéséhez, abban a szent hitben és reményben, hogy a Mindenható meghallgatja kérésünket és megáldja a magyar cserkészsázlót, melyen ez a két szó ragyog: Mindent a hazáért!

TEŐKE GÉZA
őrsvezető.

A vérmezői szemle október 3-án fényes külső keretek közt zajlott le. Már délelőtt is nagy közönség szemlélte a táborverést melyet Kiss József gazd. főtitkárunk, a Bék parnoka intézett. Az összes budapesti csapatok délután 2 órára befejezték felvonulásukat, a tábor nyitott négyesöget alkotott, nyitott oldalának közepén az előkelőségeknek nagy (hadosztály) sátor állott rendelkezésükre, a vonal mögött közepén pedig a 18. Lóczy-csapat útított táborát nagy zöld sátrával, míg mellette A magyar cserkész agilis kiadó-hivatali főnöke, Papp Kálmán a 12. Vándorsas-csapatall rendezte be „A magyar cserkész“ fiók-kiadóhivatalát. Röpcéduláink ezrei agitáltak la-punkért szép eredménnyel, mert nemcsak több-száz példányunk kelt el, hanem iziben előfizetéseket is vettünk fel.

3 óra, a szemle kezdődik: A csapatok 3 sorban feszes vigyázz-ban hallgatják végig a Himnuszot, Sárkány tábornok végigmegy az arc-élen, az emelvényről Ravasz Árpád, Molnár László, Megyericsy Béla beszél.

4 óra. A zászlók az emelvény körül félkör-ben felsorakoznak, szemben a BRKIE zászlóval. Sulyok ű. v. elnök üdvözli a jubiléáló csapatot, a zászlók meghajolnak, a lép gyönyörű volt.

4 óra 15. Sárkány tbk fogadja a díszmenetet. 2000 cserkész, feszes tartásban, a katonazene ütemére elvonul, van-e ennél lélekelmelebb látvány?

4 óra 30 perc. A csapatok táborhelyükön, a notabilitások — Öföméltósága, a kormányzó ur, a kormány, a főváros, a magyar cserkészsövetség képviselői — végiglátogatják a sátrakat, A magyar cserkész rögtönzött kiadóhivatalát.

Majd játéka kezdődik. A siető csapatok vig énekszóval elvonulnak a nuncius fogadására, a többi szórakoztatja a közönséget és így nyeri meg a szívét.

A rendezéset a BRKIE vezetőséget illeti meg a dícséret. — Elmondhatjuk: igazi cserkész-munka volt.

A 33. upesti Cholnoky csapat vasárnap f hó 10-én tisztelgett dr. Cholnoky Jenő egy. tanár előtt Aquincumnál. A csapat feszes díszmenetben vonult el a professzor előtt, majd négyesögebe állva, a parancsnok üdvözölte világ-hírű földrajztudósunkat, hangoztatta, hogy a Cholnoky név a csapat számára jelenti azt a kötelező programot, hogy a magyar földet bejárja, megismerje, hogy a magyar sorsot vállalja és jelenti azt, hogy Tisza forrásától torkolatáig magyar folyó, a magyar föld határa pedig a Kárpátok gerince.

Cholnoky válaszában munkára hívta fel a 140 tagu csapatot, mert — ugymond — „jártam már Ázsiában, Japánországban, Amerikában, Afrikában, északon és délen sok országban, sok földön, de ilyen szép országot, mint a mi magyar hazánk, nem találtam seholsem.“

A csapat ezután a Csúcshegy északi lejtőjére menetelt és estig gyakorlatozott.

Propaganda ünnepe Kecskemé-ten. F. hó 10-én vasárnap a Bocskay 11. és az Erőss Gusztáv 7. számú csapatok 36 cserkésze-vel ment le Sulyok János ű. v. elnök, dr. Sik Sándor társelnök, Márkus Miklós főtitkár és Pál Gyula prop. titkár. A kétnapos ünnepegy folya-mán szombaton délután az iskolák és a közön-ség számára külön-külön vetített képes előadás volt a mozgósínházban, este pedig díszelőadás a színházban.

Cserkészeink nagy hatást értek el Sulyok „A cserkész álma“ és Márkus „Cserkésztábor“ c. darabjának előadásával. Vasárnap délelőtt a Vármegyeházán dr. Sik Sándor és Sulyok János beszélt. Díszülés után a csapatok magán-látogatást tettek a Héjjas kurián. Délután nagy sportünnepegy volt rendgyakorlatokkal és játékokkal. Az igazi magyaros vendégszeretet csak bensőségesebbé tette a fővárosi és a vidéki ifju-ságnak testvériesülését. A magyar cserkész idő-

cédulái és eddig megjelent számai is megtették hatásukat, a cserkészmozgalom krónikása pedig egy nagyhatású, a közönség lelkébe markoló eredményes ünnepet könyvelhet el. Ismét tettünk egy lépést előre.

Az esztergomi bencés főgimnázium cserkészcsapatának három hetes nyári táborozása a Győr közelében lévő 1. orda szigetén játszódott le. Julius 26-án indultunk Esztergomból s a következő hét, mintha csak kiválasztottuk volna, örökös esőzésben telt el. Alig volt ennek végső, a Duna fenyegetett kiöntéssel, szerencsére ez nem történt meg. A sok viszontagság után helyrehoztuk megrongált táborunkat, amely ezután igen szép képet mutatott. A sátrak körben voltak elhelyezve, ezeken belül volt a kítőnően elkészített tábori tűzhely. Középen állott a hatalmas árbóc, mögötte a pótaszekrény meg a parancstábla. Ha vendégek jöttek zöld ágakkal díszítettük föl a bejáratot meg a kerítés oszlopait. A délelőtt legnagyobb része munkában telt el, míg a délután inkább szórakozás ideje volt. Két csónakunkat is magunkkal vittük, így a vízisportból is kivettük részünket. Az estét a tábor-tűz körül töltöttük s szivszorongva vártuk az otthoni híreket, mert ilyenkor jöttek meg a levélhordóink. Ezután volt az esti ima s a takarodóra már mindeki a sátrába bujt és aludta az igazak álmát.

Több kirándulást is rendeztünk, így többször voltunk Győrött, megnéztük Pannónhalmát s voltunk Lébényben is a híres románstilusú templom megtekintésére.

Az utolsó napok villámgyorsan teltek el s elérkezett az indulás napja. Korán reggel megkezdték a csomagolást s mikor ezzel elkészültünk elbúcsúztunk azoktól a jötevőktől, akik nélkül így hosszú ideig nem maradhattunk volna ott. Bucászól elfújta kúrtósunk az imát s mi a három hét boldog emlékével szálltunk a hajóra, hogy visszatérjünk otthonunkba.

A Részletes Magyar Utikalauzok I. kötetének 2. száma: „Budapest Dunajobbparti Környéke” *Barca Imre* és *Dr. Thirring Gusztáv* szerkesztésében a napokban hagyja el a sajtót. Az 52 képpel, 6 litéppel (kőszajjal), 10 alapsajjal, 2 városképrajzzal és 4 térképpel díszített 268 oldalas zsebkönyv valóságos tárháza a földrajzi, földtani, történelmi ismereteknek, könnyen kezelhető és praktikus, amin azt a *Turistaság* és *Alpinizmus* kiadványainál már megszoktuk. A turista 354 turában feldolgozva kapja meg kalauzát, melyet egy csapás a fognak elkaphodni azok, akik a Budai hegységet, a Pilishegységet, a Szentendre—Visegrádi andezithegységet és a Dunajobbparti negyedik dombvidéket járnak óhajt-

ják. Tekintettel arra, hogy a viszonyok miatt aránylag kis példányszám jelent meg, cserkészcsapatainknak *A Magyar Cserkész* megfelelő példányszámot kötött le. A nagy kereslet folytán ajánljuk, hogy a csapatok kiadóhivatalunknál mielőbb szerezzék meg ezt a nélkülözhetetlen kötetet. Ára 60 korona.

Gazdasági Hivatal közleményei.

1. Az új szövetségi jelvényt csak igazolt cserkészcsapatok igazolt tagjai viselhetik. A jelvényigénylésnél tehát gondot kell fordítanunk a darabszám igazolására is. Ez a legcélzerűbben úgy történhetik, ha az igénylő csapat jegyzékbe veszi cserkészeit *igazolványszámait* (tiszti, segédtiszti és cserkészigazolványokat külön-külön oszlopban) és e jegyzéket a gazdasági hivatalba eljuttatja.

2. Mindenki, aki új cserkészjelvényt visel, hordja állandóan magánál az igazolmányát, hogy esetleges igazoltatásnál kellemetlensége ne legyen.

3. Cserkészjelvényünkre vigyázzunk, mert az elvesztettet csak egy év múlva pótolhatja a G. H.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Páldi Béla, Tata. Gyűjtsd össze egy órsre való fiut, kérjétek fel vezetésre valamelyik tanár urat és a csapat megalakulhat. Tanulmányozd szorgalmasan lapunkat és elkészülhetsz a próbára és megtalálod majd a cserkészélet útjait.

L. Gyula, Budapest. Azt kérde, hogy „szertünk” hogy sikerült az október 3-1. vermezői szemle? Hát tudod Gyuszikám, mi is láttuk azokat a bizonyos zökkenőket, de megsugom neked, hogy az egyesek kisebb fegyelmének folyamánya. Hogy volt vezetők, aki hajlongások közt tett jelentést és ez futcsa volt és neked nevetned „muszájt”? Nos, ennek oka ugyanez és nem te voltál az egyedüli figyelő, akinek „muszájt” nevetnie. De „A magyar cserkész” annak őül, hogy minden csapat — amint te is elismered — „cuki” volt. A zökkenők gyógy módja pedig az, hogy felállítjuk a budapesti kerületet és kerületi főparancsnokságot. Ez a fejlődés útja. Keress fel friss írásoddal máskor is, pá!

B. Sándor, Ujpest. Vállszíjat nem szabad viselni.

Kiadótulajdonos: A Magyar Cserkész Szövetség.
Nyomatott: Fráter és Társa könyvnyomdájában,
Budapest, VII., Akácfa-utca 13.
Telefon: József 106—20.